

Németh Gábor Dávid

Szívmalomharc

Visszabontja az este
a nappal kötött hiányod.
Pamutfonalak hullanak mélyre
ahol nem világít
csak a nikotinsárga bögre
teafénye.
Hiába citromaroma és szerelempótló,
letüdözlek de köztünk a filter,
szomorúszos szád zárójelben mosolyog,
a panel falán egy szomorú filccel.
Nekem egy jelből képző,
egy lépcsőház amiben csak te vagy steril,
egy kortárs szívmarkett darabjait
szállító gyűrött orrú papírrepülő.
Kaputelefonban Mozart, recsegő
de real,
nyitott ajtajú machboxok és házak
kapukódja nem jó hozzád.
Magánpótló járatokon szemezgetem
granulátum emlékedet,
minden nap pamut karrdal
küzdök azzal ami nem létezett.